

SOBAT

VOMI

vfonds investeert in VREDE

Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten
24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen verhegerwoordigen.
Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Noorbij
P. de Hoogstraat 6
6101 CH Eindhoven
Tel. 045-4390907
E-mail:
l.noorbij@hotmail.com

**Vicevoorzitter/
Secretaris**
R.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2905 BB Barendrecht
Tel. 0180-611512
E-mail:
kjaasorse@hotmail.nl

1e Penningmeester
A. Lijdenijk
Voordijk 475
2905 BE Barendrecht
Tel. 0180-610425
E-mail:
fom.lulijdenijk@mx.net

Banknummer
NL49 8460 0100 4201 43
of
NL02 1905 0004 2303 98
I.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester
P. Bergman, Smoetjeshof-
straat 11, 6005 SC Weert
Tel. 0495-564641/
06-12202892. E-mail:
pbergman19@online.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie**
Albertusstraat 14
Budgethouder:
2552 DG Leiderdorp
Tel. 071-5410036
E-mail:
Theocamp@gmail.com

Vz. VOMI Brabantland
A.M. Mol
De Wezelboom 9
6532 JT Steenswijk
Tel. 0521-512069
E-mail:
a.mmol@ziggo.nl

Eredelen
B. Grib, J.M. Blom
G. de Jong
F.J.F. Smoorenburg
G.C. Nooijewic
L. Noorbij

Leden van Verleende

T.J. Gaastria, J. Oudebeuving, P.M. Witten,
A. v.d. Ham, H.H.M. Nuyler,
P.W. Nuyverlooven, A.W. Scholten, J. Frikker,
G.M. Nattekaas-Determan, F.J. Nattekaas,
R.J. Orsel, B.A.J.K. Bana, J. Hoevidalen,
Th.H.A. Ramp, A.M. Mol, A. Lijdenijk

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het bijeenbrengen en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen almede van hen die tijdens, door of ten gevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de samenradschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken.

los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelefftingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers lid

Leden J.J. de Weyn, Luitenant-generaal der Infanterie lid
Prof. dr. B.A.C. Hinkbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nattekaas-Determan
Amstelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: vomicla@nmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, Bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSLEDEN".
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de steun van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Ramp (zie onder bestuur)
Secretaris/redacteur E. Falck
De Boogpad 94
5345 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: e.falck@box4.nl
Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties R.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: Z.M. Honing Willem-Alexander met autoriteiten op het Binnenhof te Den Haag tijdens de Nederlandse Veteranendag 2018

Druck: Zaanen, Zoeloe

Sluitingsdatum inzenden kopij:
Nummer 180 24-08-2018

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

Steeds vaker word ik door veteranen en andere belangstellenden gevraagd wat de stand van zaken is met betrekking tot het Brede Onderzoek "Dekolonisatie, geweld en oorlog in Indonesië, 1945-1950". Dat is niet vreemd, immers in september loopt dit onderzoek formeel al weer een jaar. Om u van de actuele stand op de hoogte te brengen, ga ik hierop wat dieper in verderop in dit nummer.

Intussen heb ik al een aantal voordrachten over dit Brede Onderzoek gehouden. Ik heb dat op 15 mei gedaan bij de reünie van de v.m. lidorganisatie VOMI Noord-Brabant Oost in Oirschot, op 18 mei bij de reünie van de Indië bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene in Oirschot en op 26 mei bij de reünie van de T-Brigade, eveneens in Oirschot.

Op 16 mei was in Bronbeek de Algemene Ledenvergadering van VOMI NL. Nadat ik daar de bestuursleden Jos Mol en Adrie Luijendijk mocht benoemen tot Lid van Verdienste, werd ik tot mijn verrassing door vicevoorzitter Klaas Orsel benoemd tot Erelid. Uiteraard ben ik dankbaar voor deze bijzondere benoeming, maar

meer nog voor de blijf van waardering en vertrouwen van onze leden die hiervoor de basis vormen. Daarom dank aan u allen! Ik zie het als schouderklop maar ook als duw in de rug om door te gaan. En die mogelijkheid is er, want unaniem stemden de aanwezige bestuursleden in met het in stand houden van VOMI NL tot ten minste 31 december 2019. In de ALV van mei 2019 kijken we dan of een verdere verlenging mogelijk en gewenst is.

Ook in juni heb ik voordrachten gehouden. Op 16 juni was ik aanwezig bij de veteranendag van de Gemeente Schagen. Vanwege de kermis werd die dit jaar gehouden in Warmenhuizen. Een eindje rijden vanuit Elsloo (Lb) maar zeker de moeite waard. Dichterbij was de voordracht voor de Rotary in Landgraaf op 18 juni. Het is verheugend dat ook buiten de veteranen gemeenschap oprechte belangstelling is voor dit onderwerp. Het grote aantal en de aard van de vragen na mijn presentatie gaf aan dat er veel sympathie is voor de Indië veteranen. Van een aanzienlijk deel van de ca. 50 aanwezigen had vader of opa

in Indië gediend. Voor mij was het niet vreemd om te horen dat zij hierover thuis zelden of nooit hebben gesproken. Mijn antwoorden waren daarom veel uitgebreider dan gebruikelijk, want enige kennisoverdracht bleek wel gewenst.

Op 20 juni heb ik bij het NIOD in Amsterdam de 4e bijeenkomst van de Maatschappelijke Klankbordgroep Nederland bezocht. Zoals al gemeld, hierover verderop meer.

Op 30 juni heb ik bij de Nederlandse Veteranendag Theo Rump geassisteerd in de VOMI stand op het Malleveld in Den Haag. We hadden een aardige omzet, maar belangrijker is dat er de mogelijkheid was om met de vele bezoekers van onze stand in gesprek te gaan. Op het grote scherm vlakbij onze stand, konden wij het defilé goed volgen en zagen zo dat het VOMI detachement o.l.v. vicevoorzitter Orsel er ondanks de gevorderde leeftijd van de 17 deelnemers en de hoge buitentemperatuur, keurig en strak bij liep. Terecht kregen zij langs de route veel applaus!

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

Nederlandse Veteranendag 2018

De Nederlandse Veteranendag is het jaarlijkse nationale evenement in Den Haag waarmee Nederland zijn ruim 111.000 veteranen bedankt voor hun inzet in dienst van de vrede, nu en in het verleden.

Ridderzaal en Binnenhof

De Nederlandse Veteranendag 2018 startte in de Ridderzaal. Daar sprak de minister-president honderden veteranen toe. Dit in aanwezigheid van Z.M. Koning Willem-Alexander, de Ridders Militaire Willems-Orde, parle-

mentsleden, schooljeugd en vertegenwoordigers vanuit de samenleving.

Na de ceremonie in de Ridderzaal werd op het Binnenhof de Herinneringsmedaille voor Internationale Missies uitgereikt.

Nationaal defilé

Kort na 13.00 uur defileerden vierduizend veteranen onder begeleiding van muziekkorpsen voor Z.M. Koning Willem-Alexander. Nergens in Nederland in zo'n combinatie te zien van

veteranen uit alle missies, militairen van de hele krijgsmacht, civiele en militaire muziekkorpsen en legervoertuigen. Het defilé startte met een fly-past van historische toestellen en moderne vliegtuigen van de Koninklijke Luchtmacht.

Malieveld

De hele dag was het Malieveld 'open' en vrij toegankelijk voor iedereen. Om wat te eten, te drinken, te kijken naar militair materieel of de veteranenstands.

Seniorenhulp Nederland
Meer dan alleen verhuizen...

BEL: 010 - 8882215

**Senioren-
verhuizing**
Volledig vanvoord!

**Woning-
ontruiming**
*Huur- en
koopwoning*

**Schilder-
en kluswerk**
*Stofferen
en behangen*

**Spoed-
oplevering**
*Binnen 7
dagen free*

www.seniorenhulp.com

Herinneringen van Jean Haenen (deel 1)

Om beter met zijn emoties te kunnen omgaan, heeft Jean Haenen (geb. 07-06-1925) uit Eijsden een aantal herinneringen aan zijn diensttijd (1945-1948) als OVW'er bij 2-15 RI in Nederlands-Indië opgeschreven. Met zijn instemming publiceren we enige passages van zijn verhaal in onze 'SOBAT'.

Aankomst op Java

Na eerst nog een maandenlange jungletraining op Malakka (nu Maleisië) te hebben gevolgd, vertrokken we eindelijk vanuit Singapore naar onze bestemming in Nederlands-Indië. Het werd de stad Semarang. Daar bleef het schip buitengaats liggen, want het schip kon niet aan wal komen. Er kwam toen een landingsboot langsrij, waarmee we aan land werden gezet. Dat ging zo: door de deining van de zee ging de landingsboot (?) heftig op en neer. We kregen het commando op een rij langs de reling te gaan staan. Als de landingsboot op gelijke hoogte kwam, volgde het commando 'springen'.

Jean Haenen in Nederlands-Indië

Eenmaal aan land werden we (je gelooft het niet) door Japanners naar een kazerne gebracht, we werden gelegerd in Djatingaleh. Ik werd ingedeeld bij het 3-inch mortierpeloton en kwam op de hoogste heuvel (Gombel) aan de rand van Semarang te liggen.

Tussen ons en onze tegenstanders lag een strook niemandsland van ongeveer 1 km. Ons peloton moest binnen die strook verkenningen uitvoeren, patrouilles lopen en rapporteren wat er gaande was. Soms werden we dan beschoten en dan was het plat met je neus op de grond. Als de beschietingen teveel werden, kwam een gevechtscompagnie in actie en veegde het zaakje schoon. Dan bleef het weer een tijdje rustig, zo ging dat maar door. Van ons bataljon zijn 26 man in Nederlands-Indië omgekomen. Aan de andere kant viel een veelvoud hiervan! En zij vochten voor de herovering van hun eigen land. Daar heb ik nog grote moeite mee. Genoeg! Het is gebeurd! Het heeft Nederland ruim 6200 jonge mensen gekost. 'Het had niet hoeven!'

Ons dagelijks leven op heuvel Gombel bestond uit veel patrouilleren, bij schemering moesten we in de alarmopstellingen, want een eventuele aanval van de TNI zou in de

avond of in de ochtend worden ingezet. En zo was het ook. Ik had mijn slaappleeds op de veranda van een villa. Mijn bedje stond tegen het muurtje van de veranda. Dus ik hoefde mijn geweer maar op het muurtje te leggen en klaar was ik en ik kon gewoon onder de klamboe blijven liggen. Mijn geweer bleef dus de hele tijd bij mij in bed, dat was de vaste gewoonte.

Ik had natuurlijk wel liever iets naast me gehad dat zachter

was, maar dat was niet voorhanden. De dienst 's nachts om de villa was soms iets om van in je broek te doen. In het donker ogen en oren wijd open en maarturen door de nacht. Zo is er in het begin al een jongen door eigen vuur om het leven gekomen. Soms had je overdag een patrouille gelopen, doodmoe was je dan en vielen je ogen even dicht tijdens de wacht. Dan kwam je met de schrik weer bij je positieven. Een sigaret opsteken was uit den boze, dus

de twee uurtjes wacht duurden lang, voor je weer werd afgelost.

We hadden deze post overgenomen van het Engelse leger dat de stad Semarang moest beschermen. Een paar honderd meter van onze villa hadden de Engelsen op een heuvel een zware bunker gebouwd. Onder in de bunker waren slaappleatsen. Boven op de bunker (met zandzakken beschermd) konden wij de omgeving goed overzien. Met zes man moesten we een hele nacht naar deze post. Twee man boven op de uitkijk en de rest onder in de bunker.

En zo gebeurde het waar men ons voor had gewaarschuwd. De zon kwam bijna op, ik stond net boven op de uitkijk met Jeu Sijstermans. Toen hoorden wij aan de overkant een groot rumoer en veel geschreeuw, gevolgd door beschietingen. Men kon het zich amper voorstellen. Ik weet nog dat ik echt angst heb gehad. Was dit dan het avontuur waarvoor we ons hadden aangemeld?

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 3

Overgeplaatst

Nadat de eerste zes weken erop zaten, kreeg ik te horen dat ik me twee dagen later met 'Molly' en Jan de Otter uit een ander peloton naar Breda moest begeven. We moesten ons melden bij de Koninklijke Militaire Academie (KMA), waar we getest zouden worden om onze geschiktheid om officier te worden vast te stellen. Er bleken nog enkele lotgenoten afkomstig uit andere legerplaatsen te zijn. We vormden een groepje van een man of acht. Weer veel schriftelijke opgaven en onderzochingen, maar ook een prak-

tijktest waarbij we voorzien van rugnummers gezamenlijk met te korte balken en onhandige houten vaten moesten trachten over een te brede sloot te komen. Enkele lieden langs de oever tekenden naarstig op wie wat en hoe deed. Na twee dagen keerden we weer behouden in Teuge terug. Al een week later zat mijn tijd daar erop. Ik werd overgeplaatst naar Haarlem, waar in de Ripperdakazerne de School K-troepen was gevestigd, het opleidingsinstituut waar toekomstige officieren en onderofficieren van onder de Kwartiermeester-Generaal vallende

onderdelen (Aan- en Afvoertroepen, Korps Verplegingstroepen, het Regiment Ultrustingstroepen en de Technische troepen) hun scholing ontvingen. Hier werd ik op 5 mei met ongeveer dertig anderen 'in opleiding genomen tot officier'. In drie andere pelotons -de kaderpelotons- waren de kandidaten voor de onderofficiersopleiding ondergebracht. Hierin volgden ook de militairen die we later als onderofficier bij 42 AAT zouden terugzien hun opleiding. De Ripperdakazerne werd overigens vaak aangeduid als AAT-kazerne, omdat de AAT daar met veel imponerend ma-

Soldaat H.N.J. van den Berg aan het begin van de opleiding tot reserve officier aan de SRO-K in de Ripperdakazerne te Haarlem

Hoofdgebouw Ripperdakazerne Haarlem

terleel, zware GMC-vrachtauto's en indrukwekkende Harley-motoren aanwezig was. Later bleek dit spul ook ons 'lesmateriaal' te zijn.

Welkom in de "Ripperda"

De ontvangst in Ripperda was verpletterend, althans voor onze groep cursisten die de officiersopleiding zouden gaan volgen. Nadat we onze uitrusting naar onze legeringskamer op de zolder van het hoofdgebouw hadden gezeuld, werden we daar verwelkomd door onze pelotonssergeant Dolron die ons in ongezouten en grove bewoordingen duidelijk maakte, dat wij niets voorstelden maar dat hij ons wel zou bijbrengen wat er van ons verlangd werd. Hij was zelf opgeleid in Engeland en zou ons volgens de destijds daarbij gebruikelijke methoden wel afknijpen. Toen hij de kamer had verlaten, wilden we maar het liefst terug naar onze onderdelen; dan maar geen officier. Maar we zagen wel in dat we ons in ons lot dienden te schikken en besloten er maar het beste van te maken. Enerzijds omdat we toch wel graag officier wilden worden, anderzijds omdat we ons voor elkaar niet wilden laten kennen. In eensgezindheid en niet voor elkaar onderdoend, zijn we begonnen. Onze hoek, eigenlijk een soort uitstulping van de grote zaal, werd naast mij onder meer ook bewoond door Rob Colijn (een kleinzoon van de Colijn), Theo Hoogslag en Bob IJntema. We zouden later als pelotonscommandanten van 42 AAT gezamenlijk naar

Indië gaan. Voorlopig bleven we met de andere cursisten bij elkaar in ons SRO-peloton tot wij de opleiding hadden voltooid en we ieder ons eigen weg verder moesten gaan.

Harde leertijd

Ondanks de hoge eisen die aan ons werden gesteld, was de tijd in de 'Ripperda' toch een prettige leertijd, vol van uitdagingen, nieuwe indrukken en ongekende ervaringen. Als twintigjarige -en in die tijd was je dan nog maar nauwelijks je kindsheid ontwasen- leerde je tijdens pittige marsen en uitputtende velddienst, stormbaanoefeningen en nachtelijke opdrachten, het beheersen van verschillende enkelschots- en automatische wapens, het aanleren van de ingewikkelde procedures voor het bedienen van de radioapparatuur, de eigen mogelijkheden kennen en ontwikkelen. Je kreeg les in het besturen van de enorme tien wiel GMC-vrachtwagens waarvan de versnellingsbak vergde dat je slechts door "double clutch" kon schakelen, je leerde rijden op de zware Harleys met handschakeling op de benzinetank en de koppeling op de voetplank. Achter de instructeur aan ging het daarmee in het begin over de weg, later in zandlg of modderig terrein, maar ook om het hardst op het circuit van Zandvoort. Het vergde vaak uiterste inspanning en hartkloppingen, het water stond menigmaal in je handen. Maar niemand van ons gaf ooit op. Naast de rijlessen was ook menig uur uitgetrokken voor auto-

en motortechniek. Een steeds weer terugkerende taak waarmee we buiten de lessen maar ook soms in de weekenden werden belast, was ons aandeel in de bewaking van de kazerne. Eerst als wachtpost, daarna als korporaal van aflossing, later als wachtcommandant.

Belangstelling voor onze show

Veel tijd was bestemd voor allerlei theorielessen. Over de tactiek van het oorlogvoeren, over de bevoorradingslijnen tijdens de Tweede Wereldoorlog, over voedingsmiddelen en brandstoffen voor de voertuigen. Ook enkele uren per week les in de Maleise taal voor 'straks' in Indië. En nagenoeg dagelijks exercitie. Dat was toen nog de snelle, driftige Engelse methode die een zeker show-element in zich had. Ons peloton blonk als gevolg van de nooit en met niets genoegen nemende sergeant Dolron uit in een zekere perfectie waaraan wij overigens met enthousiasme meewerkten. Na enige tijd werd het gewoonte dat wij zaterdag, na het eerste lesuur dat steevast bestond uit een schriftelijke test over onze vorderingen in de afgelopen week, in uitgaansuniform en met geweer naar de markt in Haarlem marcheerden waar wij dan een demonstratie van onze (Engelse) exercitie ten beste gaven. Het werd een wekelijks terugkerend evenement waarbij we altijd op belangstelling van de burgers konden rekenen. Belangstelling was er ook voor ons bij de weliswaar niet ver-

plichte maar zeer aanbevolen en dus onontkoombare danslessen die wij bij een Haarlemse dansschool volgden. Het hoorde -zo vond men- bij onze status van officier dat wij ons op de dansvloer vaardig konden bewegen. De dansschool zorgde voor de benodigde dames, die ons blijkbaar best de moeite waard vonden. Wij waren waarschijnlijk minder enthousiast. Zover ik weet heeft niemand van ons iets behalve enige dansvaardigheid van deze danscursus overgehouden.

Eerste trofee

Na ruim drie maanden kregen wij vrij onverwacht onze eerste beloning voor ons zwoegen. Op een vrijdagmiddag hoorden we dat we op 1 juli 1948 korporaal waren geworden. In allerijl werden na de dienst nog snel bij een passementenwinkel in Haarlem de benodigde strepen gehaald, want we wilden de

volgende dag natuurlijk mét de strepen op naar huis. Het werden de toentertijd nog gangbare opvallende Engelse brede strepen die op de mouwen moesten worden aangebracht. Die avond is er hard gewerkt met naald en draad om het uitgaansuniform van strepen te voorzien. Het werd laat, want ook de geweren moesten zoals altijd brand-schoon worden gemaakt om de volgende dag bij de uitgaansinspectie aan de strenge eisen te voldoen.

Ook het uniform verelste een zorgvuldige behandeling. Scherpe vouw in de broek, schoenen blinkend gepoetst, het koper van emblemen moest blinken als goud en de koppel en eventueel te dragen enkelstukken dienden zorgvuldig met kleurverf (blanco) te zijn behandeld. De enkelstukken waren overigens bij het uitgaansuniform niet verplicht. Ik vond het uni-

form zonder koppel en enkelstukken niet compleet en droeg ze dus wel. Met onze bruine baret en oranje driehoekjes op de kraag (beiden ten teken dat wij een officiersopleiding volgden), de strepen op de mouw, glimmend als goud gepoetste koperen uitmonstering op baret en schouders (de korpsemblemen) en het blinkende koper aan de koppel en enkelstukken, zag je er goed en kranig gekleed uit. Ik had om de zwarte hoge schoenen niet tijdens het verlof te hoeven dragen, luxe hoge bruine schoenen aangeschaft en droeg bij het pak ook bruine lederen handschoenen. Ik heb dat uniform altijd met veel plezier gedragen. Pas veel later hoorde ik dat bij mijn beoordeling tijdens de cursus in mijn dossier de zinsnede 'ziet er altijd zeer verzorgd uit' was opgenomen.

Henk van den Berg

Jaarlijkse herdenking Indië-Monument Friesland

Op woensdag 29 augustus 2018 wordt de 26e jaarlijkse herdenking van de 168 uit Friesland afkomstige militairen, die in de periode 1945-1962 in toenmalig Nederlands-Indië en/of Nieuw-Guinea zijn omgekomen, gehouden.

Deze herdenking vindt plaats in het Rengerspark te Leeuwarden tussen 19.00 uur en 20.00 uur. De herdenkingstoespraak wordt gehouden door drs. F.J.M. Crone, burgemeester van de Gemeente Leeuwarden. Mej. G. te Nijenhuis uit Surhuisterveen, leerlinge van het Chr. Gymnasium Leeuwarden, zal de declamatie verzorgen. De muzikale medewerking wordt verzorgd door het Frysk Seniororkest onder leiding van de heer Hoekstra.

Vragen en/of inlichtingen bij de secretaris van het bestuur de heer J. Hoogsteen (tel. 0511-

451764). E-mail: jakobhoogsteen@knid.nl

“Dekolonisatie, geweld en oorlog in Indonesië, 1945-1950”

Stand van zaken (deel 2)

De Maatschappelijke Klankbordgroep Nederland

Na het eerste artikel in de reeks “Breed Onderzoek” in het juni nummer, nu het tweede artikel waarin ik wat dieper zal ingaan op de Maatschappelijke Klankbordgroep Nederland (MKBG). De MKBG is een initiatief van de onderzoeksinstituten KITLV in Leiden, het NIMH in Den Haag en het NIOD in Amsterdam. Leden zijn vertegenwoordigers van organisaties die gerelateerd zijn aan herdenken en herinneren. Elke organisatie wordt door twee leden vertegenwoordigd. Die organisaties zijn: Indisch Platform, Stichting Herdenking 15 augustus, Nationaal Comité 4 en 5 mei, Felita, Veteranen Platform, Veteranen Instituut en het Nationaal Indië Monument Roermond. Ik vertegenwoordig het VP in deze MKBG.

De taken en verantwoordelijkheden van de MKBG zijn omschreven in het door de projectleiding opgestelde werkdocument:

1. De MKBG speelt een belangrijke rol bij de maatschappelijke inbedding van de diverse onderzoeksprojecten en kan daarmee van grote betekenis zijn voor het welzijn van het gehele onderzoek. Daartoe is het van wezenlijk belang dat gedurende de vier jaren van onderzoek een open en constructieve dialoog plaatsvindt tussen de leden van de MKBG, de programmaleiding en de betrokken onderzoekers.
2. De leden van de MKBG geven de programmaleiding gevraagd en ongevraagd advies over de uitvoering van de verschillende onderzoeksprojecten, met name waar het gaat om de repercussies hiervan op de samenleving.

3. De leden van de MKBG worden gekend in alle publieksactiviteiten die vanuit het onderzoeksprogramma worden georganiseerd. Zij geven ook ten aanzien hiervan gevraagd en ongevraagd advies. Dit geldt met name voor activiteiten die plaatsvinden in het kader van het project “Getuigen en Tijdenoten” en de presentaties van de resultaten van het onderzoek in de eindfase.

4. Om zijn doelstellingen te kunnen uitvoeren, is het van belang dat de MKBG adequaat door de programmaleiding wordt geïnformeerd over de inhoudelijke voortgang van de verschillende onderzoeksprojecten. Dat gebeurt onder andere door:

- Het verstrekken van tweemaandelijks rapportages waarin per project de belangrijkste ontwikkelingen worden geschetst.
- Het regelmatig organiseren van informatiebijeenkomsten waarop de betrokken onderzoekers een toelichting geven op hun onderzoeksproject, gevolgd door een dialoog met de leden van de MKBG.
- Het tijdig aankondigen van openbare activiteiten en seminars die mede zijn bestemd voor de maatschappelijke groeperingen die in de MKBG zijn vertegenwoordigd.
- Het -voor zover mogelijk- tijdig informeren over media optredens die met medewerking van het programma tot stand komen.

5. Informatie over de voortgang van het onderzoek wordt door de programmaleiding in vertrouwen aan de leden van de MKBG verstrekt en mag niet aan derden worden doorgegeven, tenzij hierover iets anders wordt afgesproken.

6. De leden van de MKBG zijn niet verantwoordelijk voor de uitvoering of uitkomsten van het onderzoek. Deze verantwoordelijkheid ligt geheel bij de drie onderzoeksinstituten, waarbij de Wetenschappelijke Adviescommissie (WAC) een toezichhoudende functie vervult.
7. Het staat de leden van de MKBG vrij hun persoonlijke mening over het onderzoek publiekelijk uit te dragen, met inachtneming van het onder punt 5 hiervoor gestelde. Wel zullen eventuele zorgen en bezwaren ten aanzien van de wijze waarop het onderzoek zich ontwikkelt, zoveel mogelijk binnen de vergaderingen van de MKBG worden geventileerd en besproken.

Hoewel het gestelde in dit werkdocument helder lijkt, komt op mijn verzoek het onderwerp “communicatie” op de agenda van de eerstvolgende vergadering in het najaar. Omdat het gestelde in de punten 5 en 7 in de praktijk tot frictie kan leiden, acht ik meer duidelijkheid hierover gewensd. Wie wordt bijvoorbeeld met “derden” bedoeld (pt. 5), is dat de achterban van het VP, geïnteresseerde niet-veteranen, de media? Mag informatie over de voortgang van het onderzoek ook niet in grote lijnen met de achterban die ik vertegenwoordig worden gedeeld? Mag ik publiceren in de veteranenbladen en zo ja, wat dan en eventueel met welke beperkingen? Hoe verhoudt zich dat dan tot de vrijheid om een persoonlijke mening, stel dat die kritisch is, publiekelijk uit te dragen? Daarbij in ogenschouw te nemen dat veteranenbladen ook door niet-veteranen en mediaredacteuren worden

gelezen. Kortom, wil ik u in volgende nummers verder kunnen informeren over het Brede Onderzoek, dan zal daarover eerst meer duidelijkheid moeten komen.

Het is mijn voornemen om u in de volgende nummers in hoofdlijnen te informeren over de vier bijeenkomsten van de MKBG die er tot nu toe zijn geweest. Mijn standpunt is dat

ik namens de veteranen in de MKBG hun belangen zo goed mogelijk behartig. Dat komt er vooral op neer dat ik erop kan toezien dat het onderzoek op een eerlijke (d.w.z. zonder verborgen agenda's), zo objectief mogelijke (d.w.z. zo veel mogelijk gebaseerd op feiten i.p.v. veronderstellingen) en genuanceerde (d.w.z. met oog voor het gebruikte geweld aan alle zijden en binnen de context van

de onderzochte periode) wijze wordt uitgevoerd. En dat u er als mijn direct bij het onderzoek betrokken achterban recht op heeft om over dit voor een groot deel door onze overheid gesubsidieerde project geïnformeerd te worden.

Leen Noordzij

Veteranendag Koninklijke Marechaussee 2018

De 19e Veteranendag Koninklijke Marechaussee is op vrijdag 5 oktober 2018. Alleen niet op het vertrouwde opleidingscentrum maar bij Theater en Congres Orpheus, Churchillplein 1 te Apeldoorn. Vanwege de massale opleidingsinspanning voor marechaussees en de verbouwingen is de Koning Willem III kazerne even niet toegankelijk voor grootschalige evenementen.

Postactieve KMar-veteranen kunnen zich digitaal aanmelden via 'Mijn VI' op de website www.veteraneninstituut.nl
Geen internet?
Bel u dan met het veteraneninstituut: 088-5340050.

Herdenking Indië Monument Almelo

Deze herdenking zal plaats vinden bij het Indië Monument in het Hagenpark (bij de Hagenborgh) te Almelo op dinsdag 14 augustus 2018 van 16.00 uur tot ±17.15 uur. Het thema van dit jaar is:

"Laten we nooit vergeten".

Napraten / koffiedrinken aansluitend in "De Hofkamp".

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen.
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel'

Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo

gastvrouw: Manieke Potappel
tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing'

Deelenseweg 28, 6816 TS Schoarsbergen

gastheer: David Mammen
tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid'

Eindhovenendijk 33, 5688 GN Oirschot

gastheer: Roel Willemsen
tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Baken'

Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte)

gastheer: Han Mennink
tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker'

Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam

gastheer: Ad Mulder
tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht'

Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder

gastheer: Han Mennink
tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu'

Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp

gastheer: Aart Werkman
tel. 0338 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

SOBAT

“Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed” (deel 7)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t/m 1950)*

door Jan van der Vegt

Op zulke dagen las ik ook graag een boek.

Dan kocht ik af en toe een tros bananen en peuzelde die op, maar ook wel ander tropisch fruit zoals djeruoks, een soort mandarijn, maar dan geel en groen van kleur en heerlijk fris van smaak.

Soms kon je ook wel mango's, lychees of rambutans kopen, maar dat was afhankelijk van het seizoen. Aan doerians heb ik me nooit gewaagd, want alleen al de geur daarvan hield je wel op een afstand.

Ons eten bestond gewoonlijk hieruit: bij het ontbijt 4 à 5 sneeden brood met boter en beleg plus thee, 's middags kregen

we vaak soep en (gedroogde) aardappelen (vies, hè) en wat groente, terwijl het avondeten meestal uit rijst bestond met een flinke schep groente en vlees. Soms kregen we ook wel eens nasi goreng.

Op vrije uren gingen we af en toe achter het Chinese paleis terreinrijden.

Daar was het heuvelachtig en wild begroeid.

Meestal deden we dat met onze jeeps, maar ook wel eens met de motoren van de ordonnansen.

Dat waren BSA's van 500 cc of Ariels van 350 cc. De ervaring leerde, dat je het beste in het terrein kon rijden met iemand

achterop, dan had het achterwiel meer grip en slipte dan niet zo gauw door. Op de foto hieronder rijd ik met Ben ter Mul naast me in de jeep een helling af.

Op 12 mei moest (mocht) ik de jeep inruilen voor een weapon-carrier, een soort jeep, maar groter, met een veel zwaardere motor en een lier voorop.

Die kon door de motor worden aangedreven en was ontzettend sterk. Met die auto kon je haast alle beroerde wegsituaties aan. Maar vooral was deze zeer geschikt om anderen te helpen door ze vlot te trekken als ze van de weg waren gegleden. Je kon er ook heerlijk mee door

bochten scheuren, vooral als het een beetje modderig was. Door dan in de bocht wat gas bij te geven en het stuur om te gooien, slipte de achterkant lekker bij en dat werd een sport. Vooral de weg naar Dadapajam was er zeer geschikt voor.

Toen ik daarvandaan op zekere middag een stel jonge officieren

leren. Het was een sport om zo geruisloos mogelijk te rijden en dan pardoes voor de neus van zo'n post te staan om te zien of ze wel wakker waren. Ik herinner me nog steeds de geur van de smeulende vuurtjes, die de kampongwachten aanlegden om zich bij te warmen en de musketen op afstand te houden. Soms ruik

Tijdens mijn verblijf in het Chinese paleis heb ik me ook bezig gehouden met het aansluiten van lichtschakelaars, die daar wel in de muur zaten, maar niet werkten. Daardoor maakte ik het aan- en uitdoen van de lampen in mijn kamer en in die van onze burens wat gemakkelijker.

moest ophalen voor een avondje uit in Salatiga en ik mijn kunsten vertoonde, werd het wat stil en vroegen ze me om het kalmer aan te doen. Als jonge chauffeur genoot je daar van. Half mei kwam het bataljon 5 RS (Stoottroepen) uit Makassar naar Midden Java en deze sobats kwamen in Ambarawa en omgeving te liggen, waaronder in Sumowono en Tegaron. Zo af en toe moest ik 's nachts rijden met de officier van piket. Dat was als het ware de nachtwacht van Salatiga. Dan reden we regelmatig een rondje met een jeep om contact te houden met de wachtposten van de diverse onderdelen, maar ook om inlandse wachten te contro-

je dat hier ook wel eens, als iemand een hoop bladeren verbrandt.

Op zondag 23 mei was ik al vroeg bij de kerk omdat ik een lift kreeg van een burger met een luxe wagen. Dat scheelde me wel 20 minuten lopen. Toen ontdekte ik dat er weer kerkdiensten werden gehouden door de eigen Javaanse gemeente, waarvan ik het zingen en de preek buiten kon meebeleven. Alhoewel ik de preek niet kon verstaan, was het toch goed om te ervaren dat ook zij weer konden samenkomen.

De wijs van hun liederen kwam me zeer bekend voor, omdat die veelal is overgenomen uit de bundel van Johannes de Heer.

Op 22 juni ontmoette ik Jo Odijk in de werkplaats (foto), waar ik nogal eens moest zijn voor onderhoud en reparatie van de auto.

Ds. Toorman uit Deventer had me zijn naam al eens gemeld in een brief.

Jopie bleek de familie Koning ook te kennen. Ik ging een avondje bij hem buurten en het klikte tussen ons en dat is later nog heel lang zo gebleven. Jansje Koning had de verkering uitgemaakt, vertelde hij mij, omdat ze niet zo lang op hem wilde wachten. Dat kwam trouwens veel voor bij kameraden, die een meisje hadden vóór ze naar Indië gingen, maar het was

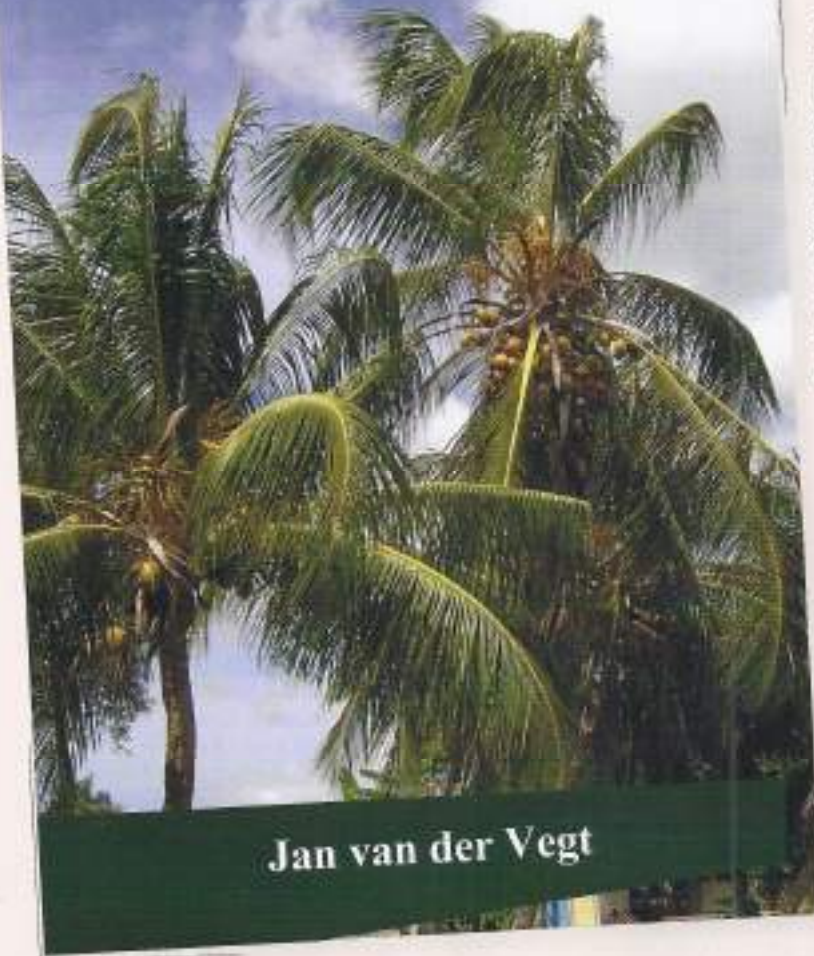
steeds weer een hard gelag als iemand zo'n rotbrief kreeg. Ik was blij dat ik nog geen verkering had toen ik vertrok, maar begreep pas later dat één van de zusters van 'Sonnevanck', Corrie van Harten, dat wel jammer vond. Dat had ik pas veel later door, omdat van alle kennissen zij me de meeste brieven had geschreven, behalve natuurlijk dat de meeste post van mijn ouders, broers en zussen kwam. Met Jo Odijk was ik goed bevriend. Ik ontmoette hem 's avonds vaak in het Militair Tehuis. Daarna wandelden we samen gezellig terug door de tropenavond. Hij was chauffeur en werd later motorordonnans bij de verbindingdienst van de Tijgerbrigade. Dan reed hij op een knots van een Harley Davidson motor en het was een mooi

gezicht, dat kleine mannetje op die grote motor. Op 23 juni moest ik verhuizen van het Chinese paleis naar de garage, want alle wagens werden daar bij het wagenpark geconcentreerd en ook de chauffeurs moesten daar wonen in één groot gebouw. De tegenstelling tussen de door ons gezellig gemaakte kamer in het Chinese paleis met de zaal vol chauffeurs was enorm groot, want van enige privacy kon je daar niet meer spreken. Gelukkig kreeg ik na een paar dagen een kleine kamer toegewezen achter het kantoor van sergeant Lutje Berenbroek, waar ik het heel goed mee kon vinden. Op dat kantoor had ik weer rust voor het schrijven van mijn vele brieven.

Voor het werk moest ik veel ritten maken naar de buitenposten. Ook vaak naar Semarang en half juli nogal eens naar Dadapajam, waar het in de 'poesa-tijd' zeer onrustig was. Die tijd was, denk ik te vergelijken met de 'ramadan', zoals we die van de moslims kennen. Men is dan ontzettend fanatiek, omdat men denkt onkwetsbaar te zijn. Op één van die ritten, waarbij we telefoonlijnen moesten repareren, kon ik met mijn weapon-carrier een weggeleden waterwagen uit de diepte omhoog trekken met de lier. Daarbij maakte ik de eigen auto eerst met een sleepkabel van achteren vast aan een stevige boom en bevestigde de lierkabel aan de op te trekken wagen. Vervolgens werd de lier ingeschakeld en de motor op handgas gezet, waarna ik de kabel vast hield tot die strak stond. Ik ging pas weer in mijn auto zitten toen de zaak in beweging kwam. De sleepkabel verhinderde dat beide auto's van de helling zouden glijden.

Zo heb ik ook eens een vrachtwagen van een KNIL-onderdeel uit de sawah getrokken met dezelfde weapon-carrier en de hulp van de lier. Dat deed ik samen met sergeant Van de Elshout, de chef-monteur. Bij gebrek aan bomen moesten we toen de eigen wagen vastzetten door grondankers van de pioniers te gebruiken, anders zouden we zelf de natte sawah inglijden.

Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed

Jan van der Vegt

Publicatie van Historische Vereniging de Brielse Maasmond

De Historische Vereniging de Brielse Maasmond wil de belangstelling voor de rijke historie graag stimuleren en de kennis over het verleden van Brielle en omstreken bevorderen.

De auteurs Gerda Arkenbout (neerlandicus) en Meta Sniijders (historicus) publiceren de lotgevallen van drie Brielse militairen in Nederlands-Indië en Korea onder de titel: *Beste ouders, Lotgevallen van drie Brielse militairen in Nederlands-Indië en Korea.*

De presentatie van deze publicatie zal naar verwachting in september 2018 plaatsvinden. De publicatie omvat ongeveer 60 pagina's, prijs € 10,00. Zie ook: www.debrielsemaasmond.nl

Op de oude begraafplaats aan de G.J. van den Boogerdweg in Brielle staat een monument voor drie Briellenaren: H.I. Troost, W. Mol en J.J. Zwart. Henry Troost sneuvelde in Nederlands-Indië, Wim Mol en Joop Zwart in Korea. Centrale vragen in het artikel: Wie waren deze mannen, wat bracht hen ertoe deel te nemen aan een strijd zo ver van huis, wat waren hun belevenissen, hoe stierven zij en wat voor gevolgen had dit voor hun familie in Brielle? Het accent van het artikel ligt op hun persoonlijke ervaringen. Daarbij kijken we ook naar 'het tijdsbeeld': hoe was hun thuissituatie, hoe was 'Den Briel' waaruit zij vertrokken, in hoeverre waren Briellenaren op de hoogte van de internationale conflicten, de situatie aan het front, hoe leefden zij mee, hoe werden hun stadgenoten later herdacht? Uiteraard wordt er ook aandacht geschonken aan de achtergronden van de conflicten in Nederlands-Indië en Korea.

De insteek van het onderzoek -accent op het persoonlijk leven- was vooral mogelijk door de aanwezigheid van een uniek familie-archief in het Streekarchief Voorne-Putten, dat van de familie Mol. Dit archief bevat onder meer documenten, correspondentie en foto's van Wims verblijf in Indonesië en Korea en de periode na zijn dood.

Ook over Troost en Zwart vonden wij gegevens in het Streekarchief. Daarnaast deden we onderzoek in het Nationaal Archief, het archief van het Ministerie van Defensie, ontvingen we informatie van de Vereniging Oud-Korea Strijders en Vereni-

ging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers, zochten we in regionale en landelijke kranten, op websites, deden literatuuronderzoek en interviewden we nabestaanden van de drie gesneuvelden.

Dit alles leverde een interessant en gedetailleerd beeld op van de belevenissen van de drie Briellenaren in deze roerige periodes van de wereldgeschiedenis. Tezamen met het overvloedige beeldmateriaal gaf dit voldoende stof voor een boeiend artikel, niet alleen voor veteranen, maar vooral gericht op een breed publiek.

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 18

Om eventuele bomaanslagen op te vangen, was de trein voorzien van een voortrein. Vlak daarachter bevond zich een open wagon met een grote hoeveelheid zandzakken als dekking van de begeleiders tegen vijandelijk vuur. Dat dit geen overbodige luxe was, bleek al gauw toen de trein ongeveer toen kilometer voor Tjikampek plotseling van twee kanten met automatische

hun positie was het onmogelijk de treinmachinist te zien en te vragen wat er aan de hand was. Verbeeld je dat de machinist was geraakt door een kogel? Hoe moest het dan verder?

Misschien was de machinist helemaal niet geraakt, maar speelde hij onder één hoedje met de vijand door hen hier in de val te laten lopen! Een mogelijkheid om te ontsnappen was er niet, aangezien de overmacht

gevaar waren ontsnapt werd pas goed duidelijk toen zij in Tjikampek van de machinist te horen kregen dat de locomotief tijdens de beschieting door enkele kogels getroffen was, waardoor de druk van de ketel plotseling was weggevallen. Door snel te handelen was het hem toch nog gelukt de druk weer op te voeren en de trein alsnog op snelheid te krijgen. Wat er gebeurd zou zijn als hij daarin niet was geslaagd, laat zich denk ik wel

Station Tjikampek

wapens zwaar onder vuur werd genomen. Zo goed en zo kwaad als het kon, probeerden de jongens het vijandelijk vuur te beantwoorden. Veel kans werd hen echter niet geboden, aangezien zij van bovenaf werden beschoten en in dekking moesten blijven om niet te worden geraakt. Spaans benauwd kregen ze het echter toen de trein langzaam vaart begon te minderen. Vanuit

te groot bleek. Bovendien was de plaats vanwaar werd geschoten zodanig gekozen dat ledere vlucht bij voorbaat tot mislukken gedoemd zou zijn. Terwijl de jongens elkaar toeschreeuden de trein beslist niet te verlaten maar tot het bittere einde door te vechten, begon de trein plotseling weer te versnellen. Tot grote opluchting van iedereen! Dat ze aan een groot

raden. Vermoedelijk hadden de jongens het dan niet meer na kunnen vertellen.

Het is duidelijk dat het begeleiden van treinkonvooyen voor ons een belangrijke taakverzwaring betekent. Veel jongens melden zich de laatste tijd regelmatig ziek met allerlei vage klachten. Zelf voel ik me ook niet al te best. Al maanden suk-

kel ik met mijn rechteroor, waar maar geen verbetering in komt. Volgens de dokter wijzen al deze klachten op oververmoeidheid en gebrek aan weerstand. Veel is daar niet aan te doen. Een beetje rust misschien, maar daar is geen tijd voor, gezien de taken die wij moeten uitvoeren. Wat wil je! Twaalf uur op en vierentwintig uur af met wachtlopen, daar tussendoor patrouillelopen in de kampongs en zo nu en dan trenkonvooiën begeleiden -acht uur nadat je van wacht bent gekomen- dat is op den duur door geen mens vol te houden. Ook niet door mij. Dat het een keer fout moest gaan, ondervond ik gister nacht toen ik door luitenant Kok (als dienstdoend officier van piket) slapend werd aangetroffen in het wachtlokaal van Generaal Spoor. Met een harde klap op de tafel, waarop ik lag te slapen, maakte hij me wakker. "Klootzak, wat ben jij aan het doen. Je weet toch wel dat je als wachtcommandant niet mag slapen!" Zwijgend keek ik hem aan. Wat moest ik daar nu op zeggen. Ieder antwoord

was immers overbodig. Hij had gelijk. Zijn verdere commentaar viel bijzonder mee. "Laat het niet nog eens gebeuren, want dan zal ik het melden en kan het je je strepen kosten". Gelukkig maar dat 'hij' en niet een officier van een ander onderdeel me had betrappt, dan was ik er beslist niet zo goed vanaf gekomen, dacht ik nog. Dat een mens zich kan vergissen, bleek later.

Drie dagen nadien moet ik op rapport verschijnen bij kapitein Bakker. Als ik me bij hem meld, zie ik aan zijn gezicht dat hij in een niet al te beste stemming is. Wat zal er nu weer aan de hand zijn, vraag ik me af. Geen moment denk ik aan de affaire in het wachtlokaal. Waarom zou ik, luitenant Kok had me toch min of meer laten weten dat hij het voorval niet zou melden. "Van Vliet, je begrijpt zeker wel waarom ik je hier laat komen". Nou nee kapitein, eerlijk gezegd niet. Echt niet? Neen". Dan zal ik het je vertellen. "Mij is gemeld dat je tijdens je dienst als wachtcommandant bij Generaal

Spoor slapend bent aangetroffen en dus nalatig bent geweest. Is dat juist? Ja, dat klopt. Wat heb je hierop te zeggen. Eigenlijk niet zo veel. Alleen dat we het de laatste tijd veel te druk hebben en te weinig slaap krijgen, waardoor het zo langzamerhand niet meer vol te houden is". Even is het stil, dan volgt zijn besluit. "Voor het slapen op wacht krijg je twaalf dagen streng arrest. Hetgeen betekent dat je niet van je kamer af mag, tenzij ik daar toestemming voor geef. Begrepen?" Meer dan een licht hoofdknik kan ik niet opbrengen.

Henk van Vliet

In gesprek met soldaat Hulzinga op een veldbed voor het wachtlokaal van Generaal Spoor

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 32)

R.J. de Rijk

Het was 12.40 uur, korporaal Wattimena sloeg alarm. Hij stond op het achterdek en schreeuwde naar zijn mannen, terwijl hij naar ze toe rende en wild met zijn armen gebaarde, om naar de wapens te snellen. De militairen stonden in een ruk op, gooiden dingen omver en lieten alles vallen waar ze mee bezig waren en renden naar hun wapenopstellingen. Vrouwen en kinderen verdwenen heel rap in het HDC, sommige kinderen meesleurend. Het vliegtuigeronk naderde in een onheilspellend aanzwellend gegrom. Door de grote tropentent had niemand zicht op de lucht en zag niemand of het vliegtuig vanaf een hoogte, laag aanvliegend of in een duikvlucht de KOALA's naderde. De militairen renden naar de gangboorden en naar de zijkanen van het voor- en achterschip om te kijken waar het vliegtuig vandaan kwam. Alex sprintte naar de brug met Tahamata en twee Brenschutters. Onze radioseiners Kakisina en Leihitoe renden naar de wapenkamer om hun wapens te grijpen, terwijl ik naar Wattimena schreeuwde om nog niet het vuur te openen.

"Misschien de Catalina!" schreeuwde ik naar Wattimena. "Wachten!" schreeuwde ik naar de KNIL-militairen en naar Alex en Alex deed hetzelfde. "Misschien de 'Cat' met Masberg" schreeuwde ik weer. Alex zag door zijn prismakijker op de brug het eerst de 'Cat' en schreeuwde: "Niet schieten het is een Catalina! Misschien Masberg, Rles!" schreeuwde Alex weer terwijl hij door zijn verrekijker tuurde. "MASBERG! HET IS MASBERG!" schreeuwde Alex blij en opgetucht. Met een zucht van verlichting keek nu iedereen uit naar het vliegtuig dat door het felle zonlicht bijna niet te zien was. Op dat moment was iedereen opgewonden en enigszins gerustgesteld en stond bijna iedereen bij de reling aan stuurboord te zwaaien, terwijl nog niemand met zekerheid wist of het de 'Cat' met luitenant Masberg wel zou zijn. Terwijl Kakisina aan de knoppen draaide om de geheime frequentie te zoeken op hun wireless 38MKIL.E.1152 zend- en ontvangstinstallatie, hoorden wij Leihitoe zeggen:

"Leihitoe aan boord KOALA's - over", Leihitoe lulsterde

even en keek gespannen en met trillende hand naar een wit stuk papier dat voor hem lag. Zijn gezicht ontspande met een glimlach en schreef: "LUITENANT MASBERG AAN CAPTAIN DE RIJK - ZIJN ER MOEILIKHEDEN OF MANKEMENTEN - OVER". Kakisina schreeuwde naar Wattimena: "Alarm intrekken. Vriend!" Wattimena schreeuwde om het alarm in te trekken en ik hoorde Leihitoe mijn snel geschreven bericht voorlezen: "CAPTAIN DE RIJK AAN LUITENANT MASBERG - GEEN MOEILIKHEDEN - ALLES WEL AAN BOORD - ZOJUIST INKOPEN GEDAAN IN PELOEAN - VERWACHTEN U OM 18.00 UUR. RIJSTTAPEL MET KIP - OVER". Het volgende bericht kwam daarop binnen: "HEB NOG BROOD! ANDERE KEER GRAAG - ZAL HELPEN HERINNEREN - VERTRAGING CONSTANT - AMBON INGELICHT - BLIJF OP KOERS - KOM NIET MEER LANGS - GROETEN U ALLEN - PAATJE, SCHOLTEN EN KORT - HAPPY LANDING - OVER - OUT".

Ik liep met het geschreven bericht van Leihitoe naar de brug en gaf het aan Alex. Breed

De 'Cat' met Masberg

grijnzend stond hij naar de 'Cal' te zwaaien die nu op een geringe hoogte van tien meter op een afstand van dertig meter langzaam voorbij vloog, waarna het toestel met een aanzwellende brul er van door ging.

Iedereen stond aan de reling te zwaaien en wij konden duidelijk luitenant Masberg zien die zijn duim opstak, terwijl ik salueerde. Tot twee keer toe bracht hij ons een fly-by, trok de Catalina op en verdween in noordwestelijke richting naar zijn thuisbasis Morokrembangan bij Soerabaja.

Ik kreeg van Alex een enthousiaste klap op mijn schouder toen hij het bericht gelezen had: "Allemachtig Rles, dat is de tweede keer dat hij langs komt en Ambon is al ingelicht. Dat vind ik toch zó geweldig. Er staat 'Kort' in het telegram. Wat bedoelt hij met 'Kort'? 'Ingelicht'? Ik snap het niet. Het staat hier en hij wees op de zin in het telegram. Ken jij 'n zekere 'Kort', wie is dat?" Ik las het telegram nog eens en zei: "Ik zou het op dit moment niet weten Alex. Laten we even naar de hut gaan om de

dingen door te nemen. Ik had een vaag vermoeden dat ik op de brug in het bijzijn van de anderen niet wilde uitspreken". In de commandohut zei ik tegen Alex het volgende: "Stel je nu eens voor dat luitenant Masberg van de Marine Luchtvaart Dienst in Hotel Hellendoorn op Tundjungan met zijn vriend Paatje aan de bar zit om 'n pilsje te drinken. Er komen andere officieren binnen, waaronder luitenant Scholten van de KNIL. Zij zitten te praten en het gesprek komt op de kaping van de KOALA'S. Zij zijn alle drie bezorgd om onze veiligheid en er wordt gesuggereerd om bijvoorbeeld op vertrouwelijke wijze enige maritieme bescherming aan ons te geven. Luitenant Masberg heeft dat nu twee keer gedaan. Maar gezien de afstand, die hoe langer hoe groter voor hem wordt, heeft hij doorgeseind dat hij niet meer langs komt en het waarschijnlijk overgedragen heeft aan een betrouwbare relatie van hem bij de Koninklijke Marine. Stel nu, dat het bericht van zoeven waarin óók 'de groeten van Kort' vermeld staat, juist is

en dat luitenant Masberg als marineofficier contact heeft met een betrouwbare collega die commandant van de Hr. Ms. Kortenaer is, die zoals je weet in de wateren rond Makassar aanwezig is. Dan zou 'de groeten van Kort' er op kunnen wijzen, dat Hr. Ms. Kortenaer kennis heeft van de koers van Paatje en tot op dit moment op de hoogte is van onze positie. Dan is de cirkel rond! Ik weet in ieder geval geen andere verklaring om 'de groeten van Kort' uit te leggen en wie weet, komen wij de Kortenaer nog tegen", zei ik. Het was even stil en ik staaarde naar iets wat er niet was en knikte.

Alex stond perplex en zei: "Rles, wat een conclusie. Is dat niet wat te voorbarig? Zou dat werkelijk zo zijn? Dat is natuurlijk van hieruit niet te zeggen, want wat ik nu naar voren breng is louter speculatief. Tja, ik weet het natuurlijk ook niet, maar het is volgens mij best mogelijk dat luitenant Masberg ons in bedekte termen voor het raadsel 'groeten van Kort' stelt. Met een beetje doordenken en wat fantasie kom ik op de naam

Ms KOALA'S

"Kortenaar". Wat zou het anders kunnen zijn. Stel je voor dat er iemand meeluistert!" Ik keek op omdat op dat moment Patti binnenkwam. "Captain, we zijn klaar en wij willen starten en stationair proefdraaien. Akkoord Patti, ga vooral je gang. We liggen nog vast. Check de conditie van de motoren en als het verantwoord is, start je de motoren". Alex schreef de bijzonderheden die wij bespraken in het journaal en ook de mogelijkheid dat we misschien de Hr. Ms. Kortenaar tegen zouden komen. Ik bestudeerde de kaart. Kort daarop ging er een trilling door de KOALA's. Patti had de motoren gestart. Alex ging alvast naar de brug en ik maakte een kleine berekening voor een nieuwe koers die we zouden gaan varen na een goedkeurend seintje van machinist Pattipeiloy. Nadat Patti de motoren had gestart en ze enige minuten stationair had laten draaien, was het ongeveer 13.10 uur. Op de voorplecht hoorde

ik de telegraaf op de brug rinkelen en Tahamata gaf mij vanaf de brug een seintje om het anker te hieuen. Het scheen dat we verder konden varen, maar wilde eerst een bevestiging van Patti die nog in de machinekamer was. "Even wachten Eduard!" riep ik hem toe. Patti verscheen op het dek en brulde naar mij op de plecht dat het anker weer binnengehaald kon worden. Ik begon aan de hevel te draaien waardoor de pal op het tandwiel een enorm ratelende en oorverdovend geluid gaf. Met het anker weer op zijn plaats zette ik de pal en de borgpen weer vast, waarop ik kort daarop het gerinkel van de telegraaf hoorde die Alex, zoals was afgesproken, eerst op 'langzaam' had gezet. De KOALA'S kwam weer in beweging en moest eerst een draai van 180° maken. Ik ging naar de brug om de juiste koers op te geven. "Tahamata koers 1 uur op 30° noordnoordoost, snelheid langzaam opvoeren naar volle

kracht. "Aye Captain, 1 uur op 30° noordnoordoost, langzaam opvoeren naar volle kracht!" herhaalde hij zoals altijd ter bevestiging van de opdracht. Ik wees Alex op een franjerif aan stuurboord, om het in ruim water te passeren en ik vervolgde, "omstreeks 14.15 uur koers 11 uur op 88° oosten-noord. "Aye captain!" en ik hoorde Tahamata de gegevens weer herhalen. "Alex, loop je nog even mee naar de hut, dan lopen we de koers na op de zeekaart". Nadat wij de door Paatje opgegeven koers hadden doorgenomen, wees ik hem nog op de passaatstroom uit Straat Alas (gelegen tussen de eilanden Lombok en Soembawa) die waarschijnlijk in noordoostelijke richting zou uitlopen.

Boekpresentatie

Op maandag 18 juni jl. werd op het landgoed "De Zwaluwenberg" het boek "Onze Jan in Indië - Getekend Bovendien" gepresenteerd. Schrijver en Indiëveteraan Gerard F. van der Lee (3-2 Regiment HvB) geeft in dit nieuwe boek de lezer informatie over de Nederlandse militairen die in de periode 1945-1950 naar voormalig Nederlands-Indië werden uitgezonden. Wie waren zij, wat bezielde hen en wat hebben zij ervaren? Dit boek is een uitnodiging om te kijken naar een grote reeks van cartoons die aangevuld met slechts weinig tekst misschien meer vertellen dan vele pagina's woorden. De tekeningen zijn ten dele destijds in Indië gemaakt en de overige tekeningen zijn gemaakt in de periode tussen toen en nu.

De Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht (tevens Inspecteur der Veteranen), luitenant-generaal J.F.A.M. van Griensven, mocht het eerste exemplaar van dit nieuwe boek in ontvangst nemen.

Dit boek is een aanvulling op het drie jaar geleden door Gerard van der Lee (schrijver, beeldend kunstenaar, Indiëveteraan en voormalig reserve eerste-luitenant Regiment HvB) geschreven boek "Onze Jan in Indië".

Het nieuwe boek is te bestellen via: www.boekscout.nl of www.bol.com en het is ook te bestellen bij de erkende boekhandel (ISBN: 978-94-022-4548-6). Prijs € 17,50.

Reünie

225 jaar Korps Rijdende Artillerie

In 2018 viert het Korps Rijdende Artillerie (KRA) haar 225-jarig jubileum. Ter gelegenheid hiervan wordt op **zaterdag 8 september 2018** een reünie georganiseerd op de Legerplaats bij Oldebroek in 't Harde. Deze festiviteit vormt een onderdeel van diverse activiteiten die gedurende het jubileumjaar worden georganiseerd.

De reünie is toegankelijk voor het personeel dat dient of heeft gediend bij een eenheid van het KRA. Niet alleen veteranen en postactieven maar ook voormalig dienstplichtig militairen en collega's van andere wapens en dienstvakken die bij een eenheid van het KRA waren ingedeeld, zijn van harte welkom. In verband met het jubileum zijn dit jaar ook de partners van harte welkom.

Tijdens de reünie wordt het jubileumboek 225 jaar KRA aangeboden. Hiervoor is de minister van Defensie uitgenodigd. Er is veel aandacht voor het verleden, heden en toekomst van het KRA. Bovendien zal dit jaar postuum een Mobilisatie-Oorlogskruis worden uitgereikt aan de nabestaanden van een voormalig lid van het KRA.

U kunt zich aanmelden door het invullen van het aanmeldingsformulier (zie www.korpsrijdendeartillerie.nl).

Programma:

- 10.00-12.00 Ontvangst, inschrijving en uitreken lunchpakketten
- 12.00-13.00 Lunch
- 13.00-14.00 Herdenkingsceremonie bij het monument in front van het museum KRA
- 14.00-16.30 Demonstratie 'live firing', historische stellingname verzorgd door de manege KRA en static show
- 16.30-21.00 Diner en gezellig samenzijn

Er zijn geen kosten verbonden aan uw deelname aan de reünie. Mocht u het boek willen bestellen, neemt u dan € 10,00 mee.

Ik hoop u op 8 september a.s. te ontmoeten op de Legerplaats bij Oldebroek.

*R. Sijbrandt MA
Luitenant-kolonel
Korpscommandant*

Monuta op Veteranendag 2018

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Monuta werkt veel voor en met veteranen en wil graag iets terugdoen voor de mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we niet alleen de Veteranenuitvaart, maar zijn wij ook trotse hoofdsponsor van Veteranendag; hét nationale evenement in Den Haag waar heel Nederland meer dan 111.000 veteranen bedankt die zijn ingezet in dienst van de vrede, nu en in het verleden. Van Tweede Wereldoorlog-veteranen tot en met militairen ingezet bij de vredesmissies van nu in Afghanistan en Mali. Veteranendag vindt altijd plaats op de laatste zaterdag van juni, op het Malieveld in Den Haag. Dit jaar was Veteranendag dan ook op zaterdag 30 juni 2018.

Veteranendag 2018

Terugkijkend naar een zonnige Veteranendag kunnen we in elk geval stellen dat behalve de temperatuur, ook de sfeer erg warm en gezellig was. Het was een weerzien van oude vrienden en bekenden, kameraadschap

voerde de boventoon. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta had voor Veteranendag een tiental gasten uitgenodigd; gasten van de Politie en het Bestuur van de Stichting Nationale Veteranenbegraafplaats, maar ook nabestaanden.

Het Binnenhof & Defilé

Met onze gasten mochten we de medaille-uitreiking op het Binnenhof bijwonen. Een prachtige ceremonie waar het hele publiek vaak toch wel even stil van werd. Na een korte lunch hebben we onze tribune langs de route van het Defilé voor de Koning opgezocht. Het Defilé begon met een spectaculair 'luchtdefilé' van de Koninklijke Luchtmacht.

Het defilé was erg indrukwekkend, met de ruim 4.000 marcherende veteranen, paarden, honden en verschillende historische en moderne militaire voertuigen welke voor onze neus voorbij trokken. Een prachtig en toch ook emotioneel gebeuren waar waardering voorop stond.

Stand

Voor de meer dan 4.000 veteranen en ruim 90.000 bezoekers van de Veteranendag was de Monuta stand makkelijk te vinden. Net voorbij de hoofdingang aan de rechterkant. Dit was goed te merken, we hebben enorm veel aanloop gehad; honderden bezoekers zijn even bij ons binnengelopen. Dit jaar hebben we vooral stilgestaan bij de mogelijkheden rondom de uitvaart van veteranen met Veteraneneer. Bezoekers waren benieuwd naar wat een veteranenuitvaart eigenlijk inhoudt, maar ook of er extra kosten aan zijn verbonden en hoe je aan het Veteranen Herinneringsinsigne kan komen. Daarnaast is er veel gesproken over uitzendingen van de veteranenbezoekers én natuurlijk over de vader der veteranen; Ted Meines.

Ted Meines

Bij binnenkomst in onze stand werd er een interview met Sonja Meines (dochter van luitenant-generaal bd Ted Meines) getoond, naast een foto van deze vader der Veteranen. In het

interview vertelde Sonja hoe zij de uitvaart van haar vader ervaren heeft, en wat dé tip is voor toekomstig nabestaanden van veteranen: *"Bespreek de wensen van de veteraan als het mogelijk is, voor het overlijden. Op deze manier kan de uitvaart zo vormgegeven worden dat de erkenning en waardering van de veteraan voorop staat, en daar draait het toch om"*. Natuurlijk was Sonja Meines zelf ook aanwezig op Veteranendag, samen met haar broer Frank. Doordat Ted Meines een prominente plek in onze stand had, zijn er ook veel gesprekken geweest over Ted en over zijn uitvaart.

Veteranenuitvaart

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen, ontwikkelden wij de Monuta Veteranenuitvaart. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Een veteranenuitvaart kan door alle uitvaartverzorgers van Monuta verzorgd worden, ze worden daarbij geadviseerd door TBU. De teamleden van TBU zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen. Het is altijd mogelijk en ook goed om vooraf al de wensen rondom de uitvaart aan te geven. Goed om te weten: Een veteranenuitvaart en alles wat daarbij komt kijken

is voor iedere veteraan mogelijk, ook als zij niet of elders verzekerd zijn.

Uitvaartwensen en meer informatie

Behalve dat veteranen vooraf in gesprek kunnen met Monuta, is er ook een speciale bewaarkaart voor de familie van veteranen en een uitgebreid uitvaartwensenboekje, ook beschikbaar voor veteranen die niet bij Monuta verzekerd zijn. Het advies rondom een veteranenuitvaart is altijd vrijblijvend. Voor meer informatie en vragen kunnen belangstellenden terecht bij het Team Bijzondere Uitvaarten van Monuta via 055-52 74 277, tbu@monuta.nl of op www.team-bijzondereuitvaarten.nl

Kunnen we niet toch nog een keer .....

Die vraag hadden we -als ex-reüniecommissieleden- in 2016 en 2017 diverse keren gehoord. Ondanks het feit dat we in 2015 (toen we allen 90 jaar of ouder waren) hadden besloten dat het de laatste keer zou zijn, bleek er het verlangen om toch nog een keer bij elkaar te komen. Van de kant van Schaarsbergen was er geen bezwaar. Het liefst in oktober, maar dat was geen optie. Korporaal Kelders wist echter nog een gaatje te vinden en zo kwam de datum van 25

mei 2018 uit de bus. Twintig 3-9 RI'ers meldden zich met bijna evenveel begeleiders. Het programma kon het beproefde recept zijn van de eerdere veertig keer. De eerste reünie was in 1969 in Havelte met live muziek en dansen op het programma. Dat was nu wel even anders. Er was een klein groepje liefhebbers. Jammer dat door een misverstand de uitnodigingen erg laat werden verzonden en er voor velen te weinig tijd was om familie of vrienden te organiseren voor vervoer. Het kordate optreden van korporaal Kelders, waarvoor zij volgens 3-9 RI een bevordering tot sergeant heeft verdiend, zorgde ervoor dat het toch kon doorgaan.

Met twintig reünisten en de begeleiding was het een intieme en geanimeerde bijeenkomst met een beproefde Indische maaltijd. Van het VFONDS was er, omdat men het bijzonder vond dat 92/93 jarigen nog een reünie hielden, een afvaardiging aanwezig. Voor iedere deelnemer/ster was er

de bekende blauwe tas met 'VFONDS cadeautjes'. Van de staf van 11 Luchtmobiele Brigade (Air Assault) "7 December" was er voor iedereen een tas met het prachtige boek over "25 jaar Luchtmobiele Brigade".

Voor de maaltijd begon werd het monument bezocht en werden er witte rozen gelegd bij de namen van de 19 gesneuvelde 3-9 RI'ers. Traditioneel was er ook weer een verloting om te trachten de kas te spekken, waaruit de kosten voor kransen bij de diverse herdenkingen worden bestreden. Dick van der Sluis en Fokke Dijkstra gaan zich beraden over een plan hoe deze traditie in de toekomst gestalte moet krijgen.

Voor info en voorstellen kunt u mailen met fdijkstra@home.nl of bellen 0515-417706.

Fokke H. Dijkstra (Sneek) en Dick van der Sluis (Steenwijk)

Verenigingsnieuws

Drenthe/ Groningen

Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail:
f.j.vandreumel@outlook.com

Woensdag 19 september
a.s. opent de Johan Willem Frisokazerne in Assen haar poort voor de Veteranendag van VOMI Drenthe / Groningen. Het bestuur heeft het programma voor deze dag gereed en hoopt op een grote opkomst van haar leden. Begeleiders en chauffeurs van onze leden zijn deze dag ook van harte welkom. Men dient zich wel op te geven voor deze dag door € 10,00 per persoon over te maken op bankrekeningnummer NL50 INGB 0005 4665 25 ten name van VOMI Drenthe / Groningen onder vermelding van "Veteranendag 2018". Uw betaling is tevens aanmelding en bewijs van toegang tot de kazerne.

Het ledental van onze vereniging staat op dit moment op 115 personen. Het bestuur zal zich voor deze leden blijven inzetten. Mocht u nog vragen hebben, bel dan met uw secretaris Frans van Dreumel, tel. 0516-491953 of 06-43431264.

In Memoriam

Op 5 juni jl. is na een kortstondig ziekbed overleden Karel Piëst, een kleurrijk persoon en een veteraan in hart en nieren. Karel heeft tussen 1946 en 1950 in voormalig Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea gediend. Na terugkeer in Nederland meldde hij zich aan om met het Nederlands Detachement Verenigde Naties deel te nemen aan de strijd in Korea. Na zijn werkzame jaren bij de Aan- en Afvoertroepen (AAT) van de Koninklijke Landmacht heeft hij zich een groot aantal jaren ingezet als commissaris van de Vereniging Oud Korea Strijders (VOKS) in Noord-Nederland. Karel en zijn echtgenote Riet waren altijd trouwe bezoekers van de vele reünies. Wij wensen Riet en familie sterkte met het grote verlies van Karel. Een fijn en bijzonder mens is van ons heengegaan. Karel, bedankt voor je grote inzet. Dat je mag rusten in vrede.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Op 25 mei 2018 is de
Algemene Verordening

Gegevensbescherming (AVG) van kracht geworden. Hierdoor hebben organisaties (waaronder ook verenigingen) meer verplichtingen gekregen bij het verwerken van persoonsgegevens dan voorheen. Voor de juiste verwerking van de persoonsgegevens van onze leden/donateurs heb ik een privacy beleid geschreven. Personen die met de ledenadministratie te maken hebben, moeten een overeenkomst tekenen zodat we aan de nieuwe eisen voldoen. U kunt het stuk opvragen bij mij en ik zal het ter inzage leggen bij onze komende bijeenkomsten.

Wat ons nog te wachten staat

28 augustus 2018: Bootreis vanuit Eernewoude. Mocht u vergeten zijn u te melden voor deze bootreis, schroom dan niet om u alsnog op te geven.
29 augustus 2018: Jaarlijkse herdenking in het Rengerspark te Leeuwarden.
9 oktober 2018: Slotbijeenkomst op Vliegbasis Leeuwarden.

Zuid-Holland

Secr. H.H.M. Mergler
De Drentsehof 25 b
2951 VZ Alblisserdam
Tel. 078-6913515
E-mail:
Veteranen26706@ziggo.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

Contactmiddagen 2018

Donderdag 13 september a.s. in gebouw Diakonla, Koffweg 1, 3255 BK Oude Tonge.
Donderdag 8 november a.s. in gebouw "De Parel" (voormalig Hervormd Centrum), Talmaweg 9, 3371 VG Hardinxveld-Glensendam.
Inloop steeds vanaf 13.50 uur, aanvang 14.00 uur. Ook de leden van de Bond van Wapenbroeders zijn altijd van harte welkom.

Reünie 2018

Het bestuur van VOMI Zuid-Holland nodigt haar leden (eventueel met partner/begeleider) uit voor de jaarlijkse reünie op donderdag 20 september 2018 in de Van Ghentkazerne (Johan de Wittzaal) te Rotterdam. De uitnodiging hiervoor heeft u reeds ontvangen.

Herdenkingen 2018

14 augustus, Nieuwerkerk a/d IJssel, Monument a/d Kerklaan, aanvang 20.00 uur.
1 september, Roermond, Nationale Indië Herdenking.
6 september, Leiden, Monument bij Molen de Put, aanvang 19.00 uur.
25 september, Gorinchem, Monument a/h Paardenwater, aanvang 14.00 uur.

Indië-herdenking Puttershoek

Op vrijdag 21 september 2018 zal de jaarlijkse Indië-herdenking bij het monument op begraafplaats 'De Essenhof' te Puttershoek plaatsvinden. Aanvang herdenking is 13.30 uur.
Gast spreker dit jaar is voorzitter VOMI Nederland Leen Noordzij (generaal-majoor der Fuseliers buiten dienst).

Noord-Holland

Secr. Leen van den Donker
Kwikstaarhof 1
1742 AR Schagen
Tel. 0224-785060 of
06-24384149
E-mail: luddonker@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 023-5283997
E-mail: nbaan@kpnmail.nl

Boottocht 2018

Het bestuur is voornemens om -bij voldoende belangstelling- weer een boottocht te organiseren. De datum die hiervoor is vastgelegd is dinsdag 25 september a.s. Noteer deze datum alvast in uw agenda! We gaan met het partyschip 'Jacqueline' varen vanuit Harderwijk.

We schepen in om 12.00 uur en de vaartocht duurt 3,5 uur. Vanuit Alkmaar (eerste opstapplaats) wordt een bus ingezet die daarna nog twee opstapplaatsen zal aandoen, afhankelijk van de woonplaatsen van de deelnemers. U hoort later meer van ons.

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.nl

Zeeuwse Veteranendag

Zaterdag 9 juni 2018 werd te Middelburg de 13e Zeeuwse Veteranendag gehouden. De ontvangst vond plaats in het Stafcomplex aan het Abdijplein, waarbij een welkomstwoord werd gesproken door de voorzitter van de Stichting Zeeuwse Veteranendag kolonel bd I.J. Duine en een toespraak werd gehouden door de waarnemend commissaris der Koning in Zeeland gedeputeerde de heer A.J. van der Maas. Op het Abdijplein werd de herdenkingstoespraak gehouden door de burgemeester van Middelburg de heer H.M. Bergmann, gevolgd door het Signaal Taptoe, een minuut stilte en het Wilhelmus waarna de kranslegging en bloemlegging plaatsvonden. Vervolgens werd gestart met de parade naar de Markt waar het defilé werd afgenomen door schout-bij-nacht P.F.M. Reesink en de burgemeester van Middelburg. Na het dankwoord van de paradecommandant aan de deelnemers werd er door het Fanfarekorps Bereden Wapens op de Markt nog een concert gegeven.

De nazit met een drankje en een hapje vond weer plaats in het Stafcomplex. Een geslaagde Zeeuwse Veteranendag 2018.

Herdenking Terneuzen

Vrijdag 31 augustus 2018 houden we onze jaarlijkse

herdenking in Terneuzen voor de 35 in voormalig Ned. Oost-Indië gesneuvelde Zeeuws-Vlaamse militairen. Dit jaar zal de herdenking plaatsvinden bij het Monument nabij Verzorgingshuis 'Bachten Dieke' aan de Koninginnelaan. Vanwege een verbouwing is De Goede Herderkerk dit jaar niet beschikbaar. Aanvang herdenking is 14.00 uur. Na de herdenking is er nog een informeel samenzijn in 'Bachten Dieke'.
Voor nadere informatie: Koos Schrier, tel. 0115-696917 of schrier@zeelandnet.nl

Herdenking Roermond

Op zaterdag 1 september 2018 vertrekt weer een bus vanuit Zeeuws-Vlaanderen naar de Nationale Indië Herdenking in Roermond. Programma met (vertrek)tijden:
07.00 uur
Terneuzen (Albert Heijn)
07.40 uur
Middelburg (Mini Mundi, Mortierepolder)
08.15 uur
Goes (Station NS)
08.45 uur
Kruiningen (Restaurant De Zeeuwse Paerel)
09.45 uur
Restaurant La Place, De Wouwse Tol (koffiestop)
± 10.00 uur
Vertrek naar Roermond
± 12.00 uur
Aankomst Roermond
13.00 uur
Aanvang officiële herdenkingsplechtigheid
16.00 uur
Terugreis naar La Place, De Wouwse Tol
18.00 uur
Diner bij La Place, aansluitend thuisreis

Binnenland

Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorsel@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254251
E-mail: ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio Overijssel zijn de heren J. Oldenbeuving (0572-358947) en A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio Utrecht / 't Gooi zijn de heren A. Mouten (030-6931179) en R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant Oost zijn de heren F. Heldendaal (040-2025055) en H. Withoos (040-2534660).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant West zijn de heren A. Roodenburg (0165-323490) en P.N. Welten (0165-312816).

Contactpersoon voor de regio De Veluwe is de heer F.T. Dürst Britt (0578-691646).

Algemeen

Alle regio's van VOMI Binnenland beschikken over eigen contactpersonen (zie hierboven onder de kop 'Binnenland'). Deze contactpersonen vormen

de Ledenraad van VOMI Binnenland. De vergadering van de Ledenraad zal worden gehouden op 10 oktober 2018 in 'ECHOS Home 'de Schakel' te Ermelo.

Regio Utrecht / 't Gooi

Het is de bedoeling dat op 24 oktober a.s. een reünie voor de leden uit deze regio zal worden gehouden. Echter, de reünie zal alleen worden gehouden indien er tenminste 20 deelnemers zijn. Zie de uitnodiging op pagina 10 van 'SOBAT' nummer 178 / juni 2018.

Regio Overijssel

In december zal weer het traditionele kerstdiner worden gehouden. In de volgende 'SOBAT' meer informatie hierover.

Regio Noord-Brabant Oost

Op dinsdag 15 mei jl. is de jaarlijkse reünie gehouden in Oirschot. Hoewel de belangstelling in tegenstelling tot voorgaande jaren minder was, kunnen de organisatoren terugzien op een geslaagde dag.

Regio Noord-Brabant West

Op vrijdag 8 juni jl. heeft de zomerbijeenkomst

plaatsgevonden. Een gezellige bijeenkomst die door 82 leden werd bezocht. Enkelen waagden op de muziek van de band "In The Mood" een dansje. Uiteraard stond de traditionele verloting op het programma en ontbrak ook de rijstmaaltijd niet. Kortom een geslaagde middag!

Voor het tweede halfjaar 2018 staan de volgende bijeenkomsten gepland: Woensdag 8 augustus, woensdag 19 september en woensdag 31 oktober. Alle bijeenkomsten zijn in de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal, Aanvang 13.30 uur. Noteer deze data alvast in uw agenda. In december zal weer een kerstbijeenkomst worden georganiseerd. De definitieve datum wordt nog bekend gemaakt.

Regio De Veluwe

Er wordt nog naarstig gezocht naar een tweede contactpersoon naast de heer F.T. Dürst Britt.

De eerstvolgende bijeenkomst is op 14 november 2018. Nadere berichtgeving volgt in de 'SOBAT'.

Oproep

Een kantoorgenoot van mij herdacht onlangs de 100e geboortedag van zijn overleden vader. Het betreft hier de heer G. Bossinga, legernummer 18.01.12.009.

G. Bossinga was als kapitein destijds lijfarts van Generaal Spoor. Na diens overlijden is G. Bossinga in een kleine kazerne in Bosch en Duin geïnterneerd geweest. Verder is er heel weinig bekend over het verleden van G. Bossinga.

Op bijgevoegde foto is de scheepskist van kapitein G. Bossinga te zien.

Wie kan ons meer informatie verschaffen over het Indië-verleden, de onderscheidingen etc.

etc. van kapitein G. Bossinga? Met belangstelling zien wij uw reacties tegemoet. Alvast bedankt voor uw medewerking.

Reacties naar: h.kwant@tafka.nl

